

ק"ז:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

מסורת הש"ס

1. לא תעשן ככל אשר אף עשים פה חזם איש כל בעתה רבנים
2. גיטס נהם אן
מישראל איש תישר ב
תעשה שופטים
ולתורייב צ"ל תפוס שבאות

מוסף רש"י

[illegible]

והחובות הקבוע להם זמן אצל פהאעלס דבר ושעירי עבודת כוכבים
אלא קרבו להם צגלגל עכ"ל ונחמס היכיר פר העלס דבר ושעירי
עבודת כוכבים שהן חטאות שאין קבוע להם זמן דלפ"י חטאות הקבוע
מתחילי בעולם. כן שפיר הרגלים לא קרבו לר"ש כדמסיק לקמן חמרגס
אלא קרבו צבור כהאל מועד 10 צבוב
ובענין לא פרס ולא שעירים כי אם
תמדיים 11 והא דלמרי' בתוספתא 12 ר'
יהודה אומר אכשלו מיר היה
שנאמר ויאמר אכשלו חלכה נא
ואשלו נדרי אשר נדרתי כחברון כי
נדר נדר ענדך בשמי צבור והאי
קרא דהיוםס צגנצנן כחכי ומפרס
קרא דמורהו (דף ד') עסקירס
כחברון כנחמ יחד דאי הלך כחברון
לחביא כנשים טובים ולהקירס
בבמה גדולה א"כ מחברון מיביע
למי והשתא לר' יהודה אי מירות
יחד ויחד הוא אחי שפיר שחיות
כנחמ יחד כחברון ואי מירות חובה
היא א"כ הקירס צגנצנן כהאל
מועד שהיה שם דלר' יהודה יחד
נמי מצי מקריב חובות כנחמ גדולה
אף בשעת הימר הצמות ולא דיין
בין מחברון וכחברון אצל רבנן
למרי מירות חובה הוא ולא קרב
יחד חובות אף כנחמ צבור צבוב
ובענין א"כ אכשלו לא מיר היה
והא קרא דלכהא אכשנה ואשלו

וְחוֹבוֹת שִׁקְבוּעַ לָהֶן זֶמֶן מֵאֵי טַעֲמָא דִּרְמָ"ב
דְּאָמַר קָרָא י' לֹא תַעֲשֶׂן כָּבֵל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ
עוֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם אָמַר לָהֶן מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל כִּי
לֹא תִקְרְבוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּקְרְבוּ חֻבוֹת לֹא
תִקְרְבוּ מִנְחוֹת א וְנִירוֹת יִשְׂרָאֵל נִינְהוּ וּרְבָנִי ב
מִנְחָה אֵינִי מִנְחָה בְּכֵמָה נִירוֹת חֻבוֹת נִינְהוּ אָמַר
שְׂמֻאֵל מִחֻלָּתָא בְּחַטָּאת וְאִשִּׁם אָבֵל ג בְּעוֹלוֹת
דְּבָרִי וְשָׁלְמִים זכרי הכל ישירות נִינְהוּ וּקְרִיבֵי מוֹתִיב
חֲזוּה רַבְּרָה י חֲזוּק וְתִרְמוֹת לְחֵמִי תוֹרֵדָה נִינְהִין
בְּכֵמָה גְּדוּלָּה וְאִין נִוְהִין בְּכֵמָה קִטְנָה וְאִילוּ
הוֹרֹעַ בְּשִׁלָּה שִׁירָה אִי אִמְרַת בְּשִׁלָּמָא
בְּעוֹלוֹת וְשָׁלְמִים פְּלִיגִי הָא מִנֵּי רַבָּנִי הִיא אֵלָא
אִי אִמְרַת בְּחַטָּאת וְאִשִּׁם פְּלִיגִי הָא מִנֵּי אֵלָא
אִיתִמַר הִכִּי אִיתִמַר אָמַר שְׂמֻאֵל מִחֻלָּקַת
בְּעוֹלוֹת וְשָׁלְמִים אָבֵל בְּחַטָּאת וְאִשִּׁם דְּבָרִי
הֵחֵל חֻבוֹת נִינְהוּ וְלֹא קָרָא אָמַר מִר וּנְחֻמִּים
אִשְׁמוֹרִים י כָּל זַעֲבוֹר מִקְרִיבִין בָּהֵל וְכו' ^א
מֻאֵל טַעֲמִיהוּ דְּרַבָּנִי אָמַר קָרָא י אִישׁ י הִישֵׁר
יַעֲשֶׂה אִישׁ יִשְׂרָאֵל הוּא דְּלִיקְרֹב
לֹא לִיקְרֹב וְצוּר אִפִּי חֻבוֹת לִיקְרֹב

לֹא תַעֲשׂוּן וְגו'. לְחַזֵּק בִּיטָא הֵרָק מַשְׁתַּעֵי וְקֹאֵמֶר לֹא תַעֲשׂוּן כִּשְׁכֹּחַ
בְּגִלְגָּל: כָּל אֲשֶׁר אֶנְחֵנוּ עוֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם. שֶׁנִּי בִּין לְבָר בִּין יִחִיד
מִקְרִיבִין חֲטָאוֹת וְשִׁמְשׁוֹת וְזִכּוֹר וְתוֹעֵב שֶׁהֵן חוֹבוֹת שֶׁלֹּא קִבְּלוּ לָהֶם
וְזֵמֶן וְכ"ש חוֹבוֹת הַקִּבּוּל לָהֶם וְזֵמֶן אֲלֵם מִן אֲלוֹ עוֹשִׂים שֶׁם אִישׁ שֶׁם
הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵיו הַיִּחִיד לֹא יִקְרֹב שֶׁם
אֲלֵם דְּרִים וְדִרְיוֹת שִׁשְׁרוּ בְּעֵינֵיו
לְגִדּוֹר וְלִגְדוֹר עַד מָתִי כִי לֹא בָחַס
וְגו'. עַד שֶׁתִּבְחָלוּ לִשְׁלֵה: יִשְׂרוֹם
הַקְרִיבוּ: יִשְׂרוֹם וְנִדְּבוֹת: חוֹבוֹת לֹא
הַקְרִיבוּ: הַיִּחִידִים דְּלֹאִים כְּחִיב וְלֹא
פְּלִיג קִרָּא בִּין גְּדוּלָּה בִּין קִטְנָה
לְיִחִיד לֹא קִרָּא אֲלֵם יִגְדֵר וְיִגְדֵר
הַלֵּךְ שֶׁנִּי יִגְדֵר וְיִגְדֵר אִין קִרָּא
בְּתַמָּה יִחִיד דְּלֹא אִין קִרָּא לְבָר
קִרְיִין וְ דִּכְתּוּב בְּתַמָּה: וְדָף ק"ב:
קִרְבָּנוֹת לְבָר קִרְיִין בְּתַמָּה שֶׁמֶשֶׁן קִרְבָּנוֹת
יִחִיד קִרְיִין בְּתַמָּה: מִנְחוֹם וְנִדְּבוֹת
יִשְׂרוֹם יִנְהוּ: דִּלְע"ג דְּלִמְחֻלָּת מִזְרו
הַיִּין קִרְבָּנוֹתֵינוּ חוֹבָה עָלֵינוּ מִיזֵּי
ע"י נִדֵּר כֹּחַ עָלֵינוּ: אִין מִנְחָה
בְּתַמָּה: דְּלִמְחֻלָּת לְקַמֵּן [ק"ט]: וְנִחְסִים
וְלֹא מִנְחוֹת [דְּלִכְסִין] לְמַעַן אֲשֶׁר יִבְיֹא
בֵּין יִשְׂרָאֵל וְגו'. עַל כֵּן הַשְׁדָּה הַיִּין
בְּתַמָּה לֹא שַׁעַת הַיִּמָּר שֶׁלֹּסֶה וְיִבְיֹאֹס לֹא
אוֹחֵם שֶׁיִּקְדָּשׁוּ בְּשַׁעַת הַיִּמָּר וְלֹא
הַסְפִּיק לְהִבְיֹאס עַד שֶׁנִּלְכְּסוּ דְּלִמְחֻלָּת
הַשְּׁחֻטָּה לְעִיל [דָּף ק"ב]: דְּפִסְקוֹ מִן
קִבְּשֵׁי יִי קִדְּשֵׁם שֶׁיִּקְדָּשׁוּ בְּשַׁעַת הַיִּמָּר
וְהַקְרִיבוּם בְּשַׁעַת אִיסוּר קִלֵּי וְחֻמּוֹ

וְכִי שְׁלָמִים וּמִסְרֵשׁ בְּחִי"ו אֵין לִי שְׁקִירָה בְּכַמֵּה אֵלֶּה שְׁלָמִים דְּהֵא
אִיקוּמוֹנָה בְּקִדְשֵׁי יוֹמָה מִיֵּינן אֵף עוֹלָה חִי"ל וְזִכְרִים יי יִכּוֹל אֵף שְׁחָתָה
וְאִשֶּׁס חִי"ל אוֹתִים וְכֵּה רִאִית אֲשֶׁר שְׂרִירָה וּמִצְוֶה אֲמָרְתָּ מִן שְׁלָמִים
הִבְלִים בְּגֵדֵר וְדִבְרָה אֵף לֵךְ בְּגֵדֵר בְּגֵדֵר וּבִשְׁרֵי וְלִי"מ אִיתִירָנוּ מִן
מִנְחוֹת וְזִבְרוֹת וּרְבָנן דִּיכִי וְזִכְרִים וְלֹא מִנְחוֹת אֵלֶּה דְּבֵר הַזֹּכֹחַ:
וְזִירוֹת חֹכֶם הִיא. הִכּוּ לֹא הִמְנִיד [אֲחֵין] הַקִּרְבָּנוֹת אֵלֶּה אֲשֶׁר עָמְדוּ
בֵּינן וּבִחְגָלָתָם וּמֵאֲחֵין נִתְחַבֵּי בְּקִרְבָּנוֹת: מְהֵרָה. דְּר"מ וּרְבָנן בְּזִירוֹת
כִּתְּשָׁתָה וְאִשֶּׁס שָׁבָה אֵלֶּה עוֹלֹת וְשִׁמְרִים דְּמִיֵּי דְּבֵר הֵכֵל קִרְיָה: חוּס
וְשׁוֹק. הַמּוֹרֵס מִשְׁלָמִים וּמוֹדָה (א) וְאֲרַבְרֵה חֲלוֹת הַמִּזְבֵּחַ מִתְּרִימָה לְכַהֵן
מֵאֲרַבְרֵה מִיֵּי חֲלוֹת שְׁבֻחוֹתָה דְּכִתְּשִׁי וְהַקִּרְיָה מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכֵּל קִרְבָּן
וְגו' (קִרְיָה יי): וְאֵין [נִסְבִּין] בְּכַמֵּה קִרְבָּנִים בְּקִרְבָּן כִּסּוֹף פִּירְקִין
וְדָק (קִרְיָה יב): דְּכִתְּשִׁי בְּזֵר וְהָקִרְיָה לְכַמֵּה קִרְבָּנִים לֵךְ יי וְלֹא בְּכַמֵּה וְאִילוּ
מוֹרֵס מֵאֲחֵין זִירוֹ דְּהִיֵּינוּ וְדִבְרֵי בְּשֵׁלֶה שִׁירָה וְלֹא חֲתִירָה שְׁמַע מִיָּה
לֹא קִרְבִּי שְׁלָמִי זִירוֹ בְּכַמֵּה דְּלִי הוּא קִרְבִּי הוּא תִּנִּי דְּלֹא נִהִי בִּיה
נִמִּי מְרוֹמָה דִּידֵיהּ (יג): אֵלֶּה אִי אֲשֶׁרִים כִּתְּשָׁתָה וְאִשֶּׁס הוּא דְּלִיגִי.
אֲכַל שְׁלָמִי זִירוֹ דְּבֵר הֵכֵל קִרְבִּי הֵא מִנִּי: אִישׁ הוּא דְּחוּבוֹס
לֹא הַקִּרְבִּי. וְאִשֶּׁס" בְּגֵדוֹלָה אֲכַל כְּזוֹר מִקִּרְבִּים חֲמוֹת:
וְרִבִּי

[illegible]

ה' וא"ת הרי מנחה לת"ק דר' יהודה דמתני' דליתא צבמה קטנה מתנופה יש לומר דהני חזה ושוק ותרומת לחמי תודה עיקר מלותן על מנחה עיקר מלותה קמילה והקטרה:

דמאן דאמר לא קרבו ואפי' בצמא גדולה היכי משני קרא דאבשלום
דריס דצפרק שני דתמורה (דף יד:) משמע דאירי בקרבן מזירות:

(א) ע' ירוש' פסחים פ"ב ה"ד
מגילה פ"א ה"ב, (ב) [קמן]
קט: ע"ש ירוש' מגילה שם,
(ג) שם פ"א ה"א, (ד) אחרי
פ"ט הל' ה"ו, (ה) מטה פ"ג
ה"ד, (ו) ש"ך לע"א, (ז) ובהג"ה
לעיל לא כתבו ק, וי"ר מתי
תמורה יד: שם סמי דמתרלי
תמורה ז.

הגהות הב"ח

(6) יחסי דמים חזים וימי וקוסה
הקיד והחסי מהיד והדומה
לחמי תורה חרבה: (7) יחסי
ואין טהור וימי תחומה ידדים
בבמת יחיד הקיד:

שינוי נוסחאות

[illegible]

גדרי מיירי גדרים וגדרות. (הג'י:)¹⁰ רב"י שמעון אופי אף צבור
לא הקריבו בו. לכאורה ר"ש אדרנאן לעיל מניח קאי ואמרו
סביר כנאן קמאי דמנחות וזיורט לא קרבו צבמה לדיחא צינייהו
אבל נפסיס דפירשט קלמיס נ"מ לר"ש נמי לא קרבו דהא אפי'
צבבור ממעט יותר משאר תנאים וזימה דפ"ק דמגילה (דף ט:)
ומנחת דקמין אין בין צמה גדולה לבמה קטנה אלא פסחים זה
הכלל כל הידיר וזיורט קרי' ויפירשט צבמ' כעין פסחים דהיינו
מנחות הקטנה וזהו אמר אצל שאין קטנה להם זמן אלא והכל לא קרבו
ומוקי לה כר"ש אלאה ר"ש מני האי כללא א"א כינ מנחות וזיורט קרבי
לר"ש ודאמרינן הכא לר"מ דמי האי כללא ואי הוה גרסינ' צבמילה
אזי הכלל ידיר וינדב בלא כל הוה ינחא ליה דכל דר"מ אחי לרבו'
מנחות וזיורט ועוד כי לומר דהא דפירשט ליה ר"מ צבמחות וזיורט
זיורט מנחות דהנח צבמ' צפירשט דחרי מוח מני שלמיס מיוחדי
שסן ידיר וינדב קריבין צבמה אף כל ידיר וינדב קרב צבמה אף
המנחות וזיורט דברי ר"מ וקאמ' מימה אי אהיא סמין דלא מיימי
לה ועוד לר"ש דמגילה מי נפקא מנחה סמין ידיר וינדב וגרלה לייס
למנחתין: ד דברי קאמר יחיד מילוק בין צבמה גדולה לבמה קטנה אלא
פסחים: ד כל הידיר וינדב הקרב צבמה גדולה קטנה וכל שאין
ידיר וינדב: א שאין קרב בגדולה אין קרב בקטנה ולא נחא אלא לפרש מה
בזון מנחות וזיורט אבל לידיר וינדב דר"מ אין לפרש דלא איירי במנחות
זיורט נראה ודאי לפרש דלאהיא דמרות כהניס סמין אפי' דלא מיימי
ויומא מני שלמי פסח דלי שלמי זיור ידיר וינדב סמין דלא מניח אה
צבמה יחיד ותניא המנחות וזיורט קריבות צבמה יחיד דברי ר"מ
וינדב קטניס מני מנחא זיורט: ורבנן מנחות אין מנחה צבמה.
כאל ויכאל לא קרבו (ונפסיס) לידיר אלא עולה ושלמיס בלבד ואמרו
דצבמרי' בנאף פירקין ודף קט:) לצרי האומר אין מנחה צבמה אף
ההוא קרא לעיל בריס השוט (דף ק:) דקדוסיס שהקדישן צבעה היתר
צבמה ויכאל קא"ר יודעה כל שהצבור והיחיד מקריבין צבאל מועד
כאל ויכאל לא קרבו ולא מיסתבר למימר דברי דלרבנן כאל ויכאל לא קריס
ועוד א"כ לקמן דרין חכמיס היינו תנא קמא ומשני קרבו נפסיס
דלרבנן דמריא קרבה ולצבמריא לא: הקרבה: **מחבר**

ואין נוחגין בבמה קטנה. פי' בקונטרס דמכיר צדק להניף תנופה ואין תנופה והגשה זה וא"כ הנך נמי ליהוי בצמה ולא ליבעי בתנופה הלכך בעלה תנופה בעלי אינהו א

מחלוקת בעוזה (ואשם) [ישלמים] = של נזירות קאמר ⁽¹⁾ ותימה
דכתיב (שמואל ב טו) ואשלם נדרי דליבא למימר בשאר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones